

Byg den lokale infrastruktur til de store projekter under Bælte & Vej

23. jan., 2018 – Da økonomiplanlæggerne begyndte at udarbejde og bygge dæmninger, vandkraftværker, vandafledning til at yde beskyttelse mod oversvømmelser og bragte elektricitet og lys til Tennessee-dalen under præsident Franklin Roosevelts Tennessee Valley Authority, TVA, indså de meget hurtigt, at arbejdere, der led af malaria, og som ikke kunne læse, ikke ville være i stand til at udføre opgaven. TVA gennemførte et stort, statsligt sundhedsprogram for at forebygge, behandle og helbrede sygdom. De byggede skoler og biblioteker og tilbød undervisning til elever i alle aldre. De etablerede demonstrationer for at lære folk, hvordan de skulle bruge elektriske apparater og gennemførte programmer for forskning og udvikling af ny teknologi og øget produktivitet.

Kina står nu over for en lignende udfordring med ikke alene at bygge infrastrukturen langs med Silkevejen, men også med udvikling af befolkningerne, så de kan få gavn af den. Bælte & Vej Initiativet bringer mere end projekter på »nationalt niveau« til lande, men er også med til at lægge grunden til, at stater og lokalsamfund kan få fordel af dem, som en artikel i *People's Daily* i dag udtrykker det.

Artiklen beskriver nogle af de projekter, som kinesiske selskaber bygger, såsom broer, veje, skoler, klinikker og vandprojekter, for lokalsamfund. Ofte bliver disse mindre, nødvendige projekter bygget af Kina gratis, forklarede Yan Li, informationschef hos CITIC Construction. De styrker projekteffektivitet og forbedrer folks liv. Og ikke alle værktøjer, som folk har brug for, er fysiske. Et andet projekt, der forandrer folks liv, er den Digitale Silkevej. Dette er »også vigtigt, for at bygge bro over

udviklingssvælget og folks tankegang med promoveringen af videnskab og teknologi.«

TVA, der transformerede en befolkning, der endnu ikke var kommet ud af det 19. århundrede, blev misundt af hvert eneste land i verden, som havde en underudviklet, ludfattig landbefolkning. Nu er det Kina, der har indledt denne transformation i de nationer, der udgør en del af Verdenslandbroen.

Foto: Øverst til venstre: Tennessee Valley Authority, en del af New Deal, underskrives som lov i 1933. Øverst til højre: Præsident Roosevelt var ansvarlig for initiativerne og programmerne under New Deal. Nederst: Maleri på en offentlig mur af en af de kunstnere, der fik arbejde under Works Progress Administration, en del af New Deal.

Europa må have en New Deal i Roosevelts tradition

12. nov., 2016 – Fortvivlelse og raseri blandt mange gennemsnitlige amerikanere over, at deres etablerede eliter har bragt Trump ind i det Hvide Hus, i en populistisk bølge, der ikke er helt forskellig fra det, der skete i mange lande under den Store Depression for 80 år siden, skriver Tysklands *Der Spiegel* i en analyse af det amerikanske valg. Forfatteren, **Thomas Fricke**, siger, at den samme tendens også er på dagsordenen i Europa, hvor Merkels og Schäubles »stabilitetsmasochisme« [sic] hersker, men faktum er, at krisens årsager ikke er blevet fjernet, kun dens symptomer. Tyskland og Europa kan lære af FDR's fremgangsmåde med New Deal: Han støttede taberne for datidens finanssammenbrud, og

han mobiliserede økonomien i tre, på hinanden følgende, New Deals:

☒ Den første Deal fra 1933 og fremefter, gav beskæftigelse til 3 millioner amerikanere inden for genplantning af skov, byggeri af dæmninger og udbedring af veje og jernbaner. Landmænd fik penge til at ansætte lærere, og til jobs inden for byggesektoren, og elværker blev bygget.

I 1935 fulgte det andet program med ny lovgivning, især inden for sociale programmer.

Den tredje New Deal fra 1937 og fremefter fastlagde minimumslønnen og lancerede flere jobskabelsesprogrammer.

Fricke bemærker, at det er sandt, at de største, politiske omvæltninger i år har fundet sted med Brexit-afstemningen i U.K. og med præsidentvalget i USA – dvs., i lande, hvor det frie markedsdogme har forårsaget den største ødelæggelse gennem virkningerne af globalisering. Men de kontinentaleuropæiske lande, hvor dette dogme er knapt så etableret, er imidlertid ikke sikret mod samme form for politiske chok. Roosevelt, skriver Fricke, havde ikke engang så stor succes, men han satte en stopper for »vanviddet med en afsindig globalisering og med et liberaliseret finanssystem«, hvilket lykkedes med at stoppe hans tids højrefløjspopulister. Det samme må ske i Europa, med en spektakulær investeringskampagne, for ligeledes at stoppe populister. Hvis dette ikke sker, vil de næste politiske chok med sikkerhed finde sted i Frankrig og Italien, og måske også i Tyskland. Tiden er ved at rinde ud, advarer Fricke.

<http://www.spiegel.de/wirtschaft/soziales/europa-braucht-einen-new-deal-nach-dem-donald-trump-schock-a-1120757.html>

Puerto Rico har brug for en New Deal i Roosevelt-stil, ikke finansielle rovdyr og 'nøjsomhedspolitik'

10. januar 2016 – »Der var engang, da Puerto Rico havde en New Deal. I dag har de finansielle rovdyr, Republikanere« og brutal 'nøjsomhedspolitik'. *New Deal Daily* (www.nddaily.blogspot.com), en blog, der er helliget rapportering om historien om Franklin Roosevelts New Deal, og også at være fortaler for dens genoplivning i USA, leverede det ovenstående budskab i et indlæg fra 20. dec. 2015. I flere andre indlæg fra midten af 2015 fordømmer bloggen gribbefondenes udplyndring af Puerto Rico og gennemtvungelsen af barsk 'nøjsomhedspolitik', dvs. nedskæringer, og at »bøllebanke« befolkningen gennem intimidering til at betale gæld til »ådselgribbe-finansselskaberne«.

I et indlæg med overskriften »Nedskæringspolitik vs. New Deal-finansiering« fremfører bloggen, at »Puerto Rico kunne bruge noget af den samme slags hjælp, som præsident Franklin Roosevelt og hans ligesindede New Deal politiske beslutningstagere gav det tilbage i 1930'erne og 1940'erne ... men vi vil da ikke skabe en New Deal for Puerto Rico i dag, vel? For pokker, vi vil ikke engang tildele dem de samme beskyttelsesforanstaltninger mod bankerot, som staterne nyder godt af ... vi vil hellere lade dem blive ædt levende af gribbefondene ...«

Selvfølgelig, fortsætter indlægget, »behøver det ikke at være sådan ... Der kunne udmærket være et direkte, statsligt

jobskabelsesprogram, så vel som øgede investeringer i uddannelse og infrastruktur«. I et indlæg fra 30. okt. 2015 forklarer bloggen, at »i stedet for at tvære puertoricanere ned i jorden, som mange, rige investorer ønsker at gøre i dag ... så forsøgte New Deals politiske beslutningstagere at gøre det stik modsatte«. Administrationen til arbejdets Fremgang, Statens Nødhjælpsadministration (FERA), Det civile Bevaringskorps (der havde 12 lejre på øen) og Puerto Ricos Genopbygningsadministration (PRRA), blandt mange andre, sponsorerede projekter, der byggede infrastruktur, skoler, hospitaler, finansierede jobskabelse og finansierede udvidelsen af Puerto Ricos Universitet. PRRA-projekter blev »designet af puertoricanske ingeniører og bygget af puertoricanske arbejdere, og ydede konkrete bidrag til millioner af puertoricaneres materielle tryghed ... «

Den kendsgerning nævnes ikke, at den sidste guvernør for Puerto Rico, der blev udnævnt af USA i begyndelsen af 1940'erne, var Rex Tugwell, et fremtrædende medlem af FDR's »Hjernetrust«, hvis specialitet var byplanlægning. FDR besøgte Puerto Rico i 1934, hvor han skitserede sine planer for øens rehabilitering. Med en bemærkning om, at øen led under mange af de samme sociale og økonomiske problemer som på hovedlandet, sagde FDR: »Jeg ser frem til, at disse problemer her på øen bliver løst lige så hurtigt, som vi vil løse dem i den kontinentale del af USA.«

Info: *Puerto Rico er et selvstyrende territorium med særlig tilknytning til USA, beliggende i det nordøstlige Caribien. Puerto Rico råder kun over 1 repræsentant i USA's Kongres, og denne kan kun stemme i komiteerne, ikke i selve kongressens plenum. Selv om de har nordamerikansk statsborgerskab, har puertoricanerne kun ret til at stemme ved præsidentvalget, selv om de, der bor på fastlandet, har mulighed for at deltage i alle valg. Befolkningstal: 3,548 millioner (2014). (-red.)*

Foto: Den 1. juli 1934 gik FDR om bord på USS Houston for at begynde sin tre uger lange rejse til Hawaii. Under krydstogtet gjorde FDR og hans ledsagere holdt ved Bahamas-øerne, Haiti, Puerto Rico, St. Thomas, St. Croix, Columbia, Panama, Cocos Island og Clipperton Island. Disse stop omfattede møder med udenlandske ledere og honoratiores, sightseeing gennem diverse lande og masser af lystfiskeri. FDR ankom til Hawaii den 24. juli for at påbegynde sit historiske besøg. (-red.)

USA: Antallet af amerikanere, der lever for 2 dollars om dagen, mere end fordoblet siden 1996

September 1, 2015 – Efter nok en standard er Amerika i færd med at glide over i en status som et Tredjeverdensland: Antallet af amerikanske borgere, der forsøger at klare sig for kun 2 dollars om dagen (!), er mere end fordoblet siden 1996, til nu 1,5 mio. husstande, og 3 millioner børn. Disse tal rapporteres i bogen: »2 dollars om dagen: At leve af næsten ingenting i Amerika«, der i dag blev udgivet fra forlaget Houghton Mifflin Harcourt, iflg. CBS News.

Blandt andre problemer er disse familier blevet skadet af »velfærdsreformen« fra 1990'erne, da Amerikas sociale sikkerhedsnet blev yderligere udsat for sparekniven, og Temporary Assistance for Needy Families (TANF) (Midlertidig hjælp til nødlidende familier) blev skabt. Den skal angiveligt give midlertidig pengehjælp til fattige familier med børn.

Men TANF fungerer ikke, sagde forfatterne Luke Shaefer og

Kathryn Edin. Siden programmet blev skabt i 1996 for at erstatte et 60 år gammelt velfærdssystem, er antallet af familier, der lever for under 2 dollars om dagen, mere end fordoblet. I 2012 modtog kun en fjerdedel af fattige familier TANF-tilskud, hvilket er en nedgang fra mere end to tredjedele i 1996, iflg. Center for Budget and Policy Priorities. Ifølge bogen »2 dollars om dagen« nåede velfærdsprogrammet ud til flere end 14,2 mio. amerikanere i 1994, men i 2014 fik kun 3,8 mio. amerikanere hjælp fra TANF.

Ud over at rekonstruere TANF foreslår Shaefer og Edin, at man indleder beskæftigelses- og uddannelsesprogrammer i stil med Franklin Roosevelts New Deal.[1]

[1] Se Tema-artikel: »[Glass-Steagall 1933: Franklin D. Roosevelts 100-dages program – Med hans egne ord](#)«

Foto: En teltlejr for hjemløse i Seattle, USA.

Tema-artikel: Begynd med Franklin Roosevelts helhedsidé.

FN for fælles, økonomisk opbygning af verden,

ikke Det britiske Imperium

EIR, 22. september 2015 – Verden vil snart forsamles i Manhattan til den sidste uge i september til De Forenede Nationers Generalforsamling. Obama vil tale den 28. september, en måned før 70-års dagen for ratificeringen af FN's Charter i oktober 1945. Verden vil imidlertid ikke længere lytte til Obamas diktat, der fremsættes på vegne af hans herrer i Det britiske Imperium. I stedet vil verden samles, idet et nyt paradigme er i færd med at blive konsolideret, anført af BRIKS-udviklingen, der har et særdeles reelt potentiale for at lancere en Renæssance for hele menneskeheden, stedt over for Det britiske Imperiums smuldrende bygningsværk. Som Lyndon LaRouche for nyligt erklærede, så er den onde Bertrand Russells verdensøkonomiske system dømt til undergang.

Download (PDF, Unknown)

Grækenland: I stedet for Trojkaens diktater, en løsning i Roosevelts tradition

30. mrs. 2015 – Neues Deutschland, den mest venstreorienterede avis med forbindelse til Tysklands Die Linke – søsterparti til Grækenlands Syriza-parti – bringer en artikel i dag, der kræver en fremgangsmåde i traditionen efter Roosevelt som

Grækenlands eneste alternativ til Trojkaens katastrofale politik.

Artiklen siger, at selv om Franklin D. Roosevelt's New Deal bestemt var en intern, kapitalistisk reform og ikke en socialistisk revolution, så blev den anset for at være en nødvendig politik, selv af magtfulde industriforetagender som ITT, International Harvester, United Fruit og andre, for at komme ud af depressionen 1929-30. Mange industrifolk støttede FDR. Det var ikke tilfældet med de store banker: **Roosevelts tale i Madison Square Garden i oktober 1936** var en kampråb mod finanskapitalismen og spekulanterne, hvem FDR sammenlignede med organiseret kriminalitet, skriver *ND*. Glass/Steagall-loven fra 1933 påførte senere FDR de store bankers fjendskab.

Roosevelts New Deal-politik, i særdeleshed Reconstruction Finance Corp.'s (kreditforening for genopbygning) rolle, der skabte arbejdspladser, som **brødfødte 30 millioner tidligere arbejdsløse amerikanere i en periode**, er modellen for, hvad Grækenland burde gøre i sin aktuelle, usikre situation, skriver artiklens forfatter Dieter Klein, fra den venstreorienterede Rosa Luxembourg Foundation. Han tilføjer, at dette også ville være løsningen for Portugal og Spanien.

Foto: Præsident Franklin D. Roosevelt i Madison Square Garden, 1936: 'Vi ved nu, at regering ved organiseret penge er lige så farligt, som regering ved organiseret kriminalitet'.